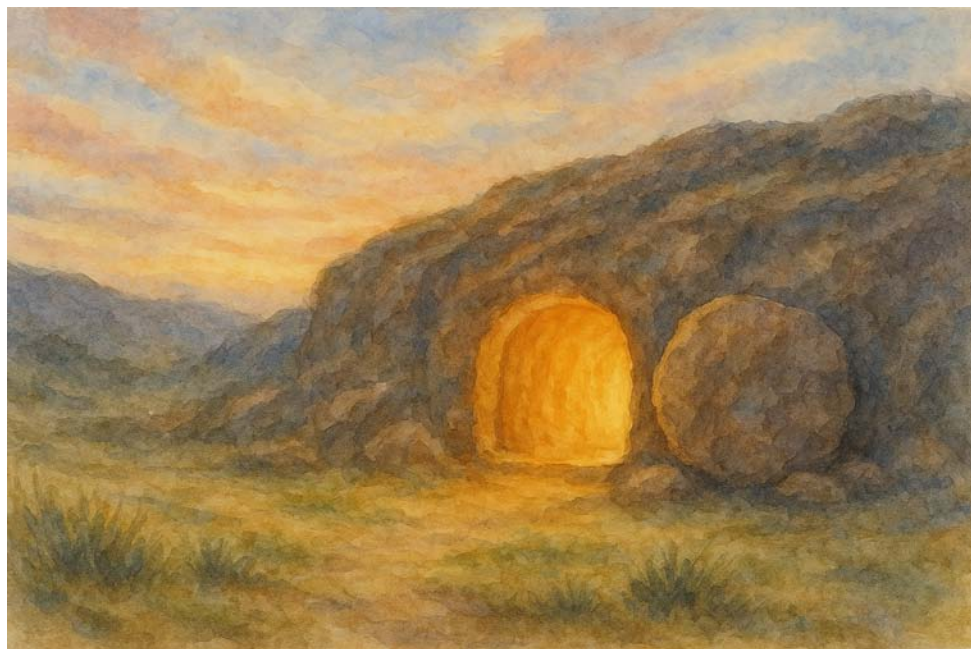

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXXI. ročník

číslo 4/duben 2025

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	křesťanství (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.30	mládež
Sobota	9–14	Siloe – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	Zpráva za nedělkou	11
Staršovstvo	3	za rok 2024	
Zápis z 858. schůze 7. 4. 2025		Zpráva staršovstva	12
Výprava malého dorostu	5	o životě a stavu sboru za rok 2024	
Branka velikonoční	6	Pozvánka na sborový den	16
Romové v církvi	9	A ještě fotografie	
Studijní den ERC		Z výpravy malého dorostu	17
Zpráva o schůzi dozorců rady	11	Vzpomínka na rod. bohoslužby ...	18
Střediska celostátních programů		Kontaktní informace, tiráž	19
a služeb Diakonie ČCE			

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u dubnové Brány, která vychází na Velikonoční neděli. V duchu Velikonoc se nese také nová Branka, kde se Bětka zamýšlí nad klasickými zvyky, jako je koledování a rozdávání vajíček. Musím říct, že jako malá jsem tuto tradici také neměla příliš v oblibě, mezi mými bratry a kamarády z jáchymovské Mincovní ulice se ale držel hezký zvyk, že kluci obcházelí naše městečko s kytarou a písni, kterou sami složili. Každý rok byla jiná, místo šlehání ji zahráli u dveří a vykoledovali toho vždycky dost. V Praze si to moc představit nedokážu, což mi přijde trochu škoda. Stejně jako fakt, že nás holky ke společnému zpívání nezvali. ☺

Na co ale vzpomínám moc ráda, jsou sederové večere, které se pořádaly během Velikonoc v našem sboru v Ostrově. Na připomenutí tohoto židovského svátku vždy jedna maminka napekla kuřecí stehna a uvařila vejce a s mládeží jsme připravili *charoset*, směs strouhaných jablek, oříšků a skořice. Nachystali jsme také křen coby hořké byliny, slanou vodu a nekvašené chleby, v našem podání pitu. Vše se pak jedlo v přesném pořadí za čtení textů, které připomínaly židovské vysvobození z egyptského otroctví. I teď se mi vybaví ta kombinace pity, sladkých strouhaných jablek a křenu, která je překvapivě výborná, ale hlavně to byla pro náš sbor moc hezká stmelující událost.

Ale zpátky k aktuální Bráně. Ohlížíme se v ní za proběhlou dorostovou výpravou, můžete se dočíst o konferenci Romové v církvi a nechybí ani zbylé výroční zprávy, ta o nedělkách a obsáhle o životě sboru. Dočíst se můžete také o proběhlé schůzi dozorčí rady střediska Diakonie.

Přeji krásné prožití zbylých dní velikonočních svátků!

Eva Friedrichová

STARŠOVSTVO

Zápis z 858. schůze 7. 4. 2025

Jako již tradičně, i první pondělí v měsíci zasedalo staršovstvo. 7. dubna proběhla 858. schůze a dalo by se říci, že též tradičně v hybridním formátu – většina přítomných osobně v Evenu, část připojena online.

Biblickým úvodem náš potěšil Tomáš Bedrník tématem Skřivánek a slepička a radost z Boha, průvodní píseň byla Otevřete brány.

Nejprve jsme na jeho vlastní žádost přijali br. Bohuslava Slabého. Následovala diskuze ohledně on-line přenosu bohoslužeb. Části členů není příjemné, že přenos probíhá i během večere Páně, někomu to vadí i obecně. Probrali jsme technické aspekty (mikrofony, přenosy). Řešení ohledně soukromí jsme diskutovali několik, od možnosti přenos během večere Páně pozastavit přes polouzavřené vysílání, které by nebylo přístupné úplně všem, ale jen členům sboru, kteří by znali přístupové heslo. S řešením počkáme na nástup br. Nečila s jeho zkušenostmi a názory.

Věnovali jsme se i tématu bezdomovců, kteří občas přespávají v přístřešku na sborové zahradě. Dohodli jsme se, že tuto praxi nebudeme podporovat. Pokud budeme chtít pomoci bezdomovcům s přespáním, budeme to řešit pomocí poukázek do již existujících charitativních center.

Další část večera jsme strávili přípravou sborového dne 1. května a také přípravami sborové dovolené. Máme členy sboru s pejsky, kteří do objektu Horského domova nemohou. Lída proto zajistila ubytování v nedalekém penzionu Soukupovi, takže by zájemcům již nemělo nic bránit.

Odhlasovali jsme finální verzi hospodářského a evidenčního dotazníku.

Následovala debata nad pohoštěním po bohoslužbách, kde se stává, že chybí dobrovolníci. Usnesli jsme se na tom, že v takovém případě se nedá nic dělat a když se toho některou neděli nebude chtít nikdo ujmout, občerstvení nebude.

Značnou část schůze jsme věnovali důležitému a náročnému tématu, kterým je rekonstrukce fary. Ta bude rozsáhlá a také drahá, takže je třeba přistupovat k ní velmi zodpovědně. Byla ustanovena komise pro rekonstrukci a ta již na faře měla odborníky, kteří zhodnotili současný stav a doporučili postupy. Dále si necháme zpracovat projekt a vybereme vhodného dodavatele. Pro členy sboru to znamená, že poté, co jsme díky štědrým příspěvkům dostavěli Even a zrekonstruovali interiér kostela, budeme opět rádi za zvýšenou štedrost a příspěvky na stavební fond sboru s variabilním symbolem 888. Poté, co budou konkrétní podklady pro rekonstrukci (mohlo by to být ještě do prázdnin), svolá staršovstvo mimořádné sborové shromáždění, kde budou členové sboru požádáni o schválení. Na tomto sborovém shromáždění budeme poprvé aplikovat pravidla ČCE pro hlasování pouze aktivních členů. Již s předstihem bychom rádi požádali všechny členy s vlastním příjmem, kteří neplatí ani minimální salár a mají pro to své důvody, aby se na staršovstvo obrátili a mohli tak dostat výjimku.

Staršovstvo s povděkem hodnotí proběhlou návštěvu zástupců YMCA na nedělních bohoslužbách a děkuje, že nám opravili pozitiv.

Probírali jsme i další sborové aktivity jako Chvilé vnitřní obnovy pro ženy, velikonoční pogram, nadcházející Noc kostelů, setkání seniorátů 31. května v obci Řehlovice.

Tato náročná schůze končila až 22. hodinou modlitbou Páně.

zapsal *Lubor Kolář*

VÝPRAVA MALÉHO DOROSTU

V sobotu 8. března se vydalo 11 dětí z mladšího dorostu na výpravu, aby pomohlo detektivu Vrťapkovi vypátrat zloděje Bible. Ráno jsme vyjeli z Prahy a dojeli do Mníšku pod Brdy, kde naše pátrání započalo. Děti dostaly papíry s informacemi o podezřelých, které postupně dle indicií z her vyřazovaly.

Postupně jsme zlodějovi přišli na stopu, a dokonce vypátrali i ukradenou Bibli! Většina her se odehrávala v krásném prostranství s názvem Skalka. Obdivovali jsme pěkné výhledy, vyslechli si Alenčin duchovní program o boží spravedlnosti. Celou výpravu bylo krásné počasí a panovala dobrá nálada. Děti si sebou odvezly nejen dobrý pocit z nalezení Bible a odměny, ale i skvělé zážitky.

Děkujeme všem, kdo se výpravy zúčastnili, a také Pánu Bohu, že nás ochraňoval.

Terka Matkovská

Další fotky najdete na straně 17 a na zadní straně obálky.

BRANKA VELIKONOČNÍ

Kdo si u nás na vsi velikonočně vyzdobí branku, domovní dveře nebo předzahrádku, ten má mnohem větší šanci, že se u něj na Velikonoční pondělí zastaví koledníci. Kdo má takové návštěvy rád, pověsí aspoň pár barevných plastových vajíček na plot. (Kdo takové návštěvy nerad, ale rád si zdobí předzahrádku, může být nepříjemně překvapen. ☺) Já jsem tuhle českou velikonoční „šupací“ (strašné slovo) tradici vždycky spíš ignorovala. Jednak role nás dívek a žen – někde trčet, nechat se švihnou pomlázkou a rozdávat vajíčka a dobrůtky – není zrovna nejzábavnější, zato je poněkud trapná, navíc jsem v tom těžko hledala nějakou křesťanskou symboliku. To mi i to anglosaské hledání čokoládových vajíček přijde lepší. Až loni, když si náš čtyřletý syn vyrobil s tatínkem pomlázku a nadšeně s ní honil spolužačky ze školky a když mi pak hrdě ukazoval, co vykoledoval, uznala jsem, že to vlastně má něco do sebe. A konečně po zimě povylézt z brlohu a prohodit se sousedy pár slov taky není k zahoeení.

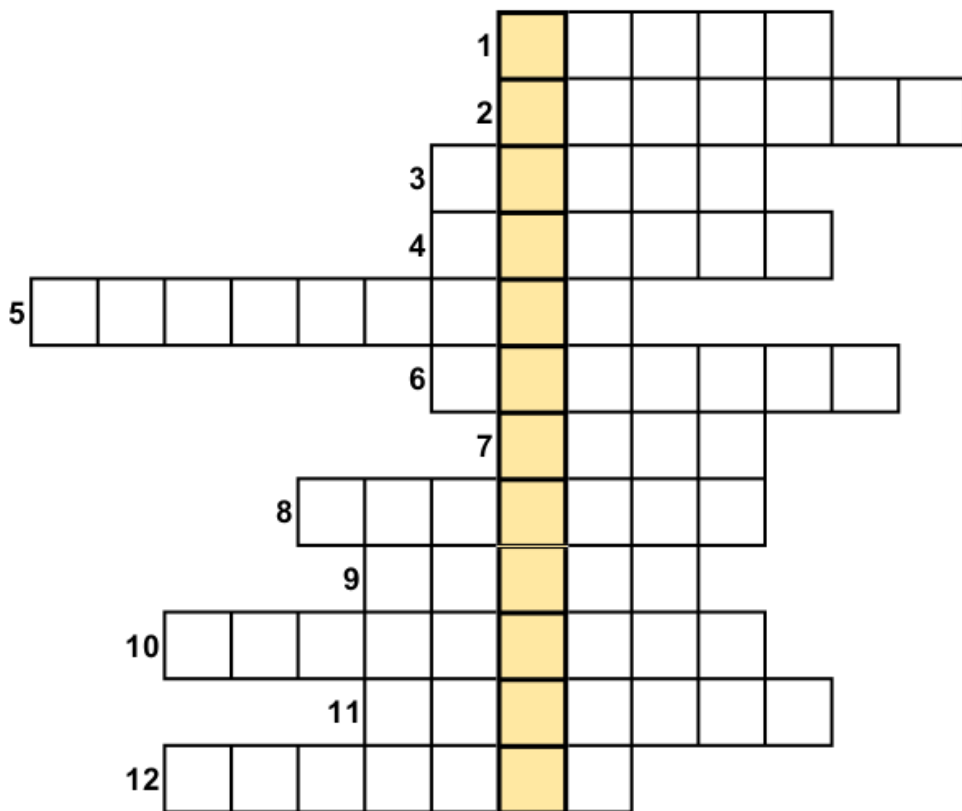
Jsem ale ráda, že tyhle pomlázkové a kraslicové radovánky nezaplevelují svatý týden a odbydou se až po něm. Můžeme si tak bez přerušování zpřítomnit závěr pozemského života našeho Spasitele: ve čtvrtek s pánem Ježíšem naposledy povečeřet beránka a nekvašené chleby, v pátek si u kříže připomenout všechnu jeho bolest, pokoru, obětavost a lásku až k smrti. A v neděli naopak zajásat u prázdného hrobu. (Já se každý rok těším, až při nedělních bohoslužbách zazní triumfální *Bud, Tobě, sláva, jenž jsi z mrtvých vstal.*)

Na ten plot ale pár vajíček pověsím. Přemůžu hrdost, přestanu ohrnovat nos nad bezbožností české společnosti a zkusím to naše Velikonoční pondělí pojmout kristavěrně (rozuměj tak, aby to odpovídalo Kristovu příkladu). Není snad úplně na místě otevřít dveře neznámým lidem, obětovat trochu peněz a času a věnovat všem (včetně neznabohů ☺) trochu laskavosti a zájmu? A že je to někdy trochu trapné? No, oproti tomu, co udělal Pán Ježíš pro nás, je to hlavně trapné málo. Zkusme být velkorysí a štedří. Třeba nás napadne, komu bychom mohli spolu s kouskem mazance nebo velikonočního beránka přinést kus evangelia. Vždyť jarní probouzející se příroda i andělé u hrobu nám hlásají, že je _ _ _ _ _ (tajenka)! Tak se o tu radost podělme.

LEGENDA:

- 1) Místodržící, který vydal Krista, aby byl ukřižován.
- 2) Hora, od které do Jeruzaléma přijel Pán Ježíš na oslátku.
- 3) Jidáš se rozhodl, že Pána Ježíše

- 4) Petrovi Pán Ježíš předpověděl: „Než kohout zakokrhá, třikrát mě“
- 5) Přední židovští církevní představitelé, kteří usilovali o Ježíšovu smrt.
- 6) Typické velikonoční jídlo a zároveň zvíře reprezentující Krista.
- 7) Vonná látka, kterou žena při večeři vylila Pánu Ježíši na hlavu.
- 8) Město, kde se výše zmíněné lití uskutečnilo.
- 9) Jméno muže z Arimatie, který se postaral o Ježíšův pohřeb.
- 10) Zahrada, kde se Pán Ježíš modlil po Poslední večeři.
- 11) Muž, kterého chtěl dav od Piláta propustit místo Pána Ježíše.
- 12) Kopec, kde Pán Ježíš zemřel.

Alžběta Slabá

a ještě omalovánka:

ROMOVÉ V CÍRKVI

Studijní den Ekumenické rady církví

Byla to náhoda, nebo cílený záměr, že se konference Romové v církvi – Studijní den Ekumenické rady církví konala v žižkovském kostele ČČSH pár dnů před světovým dnem Romů? Určitě taky nebylo náhodou, že ji zahájila v tu sobotu 5. 4. 2025 modlitba „Dado amaro, savo sal andro ňebos, mi el pošvecimen tiro nav!“, kterou snad ani netřeba překládat.

„Dado amaro, savo sal andro ňebos,“ vyznávají všichni ti blízcí i vzdálení. Tedy i Romové, ve svém jazyce, které spojuje – sjednocuje Kristus.

Ano, díky Kristu všichni, ať už blízcí nebo vzdálení, jak to píše Pavel ve svém dopise Efezským 2,11–18. Pokud chceme jednotu, musíme mít jednotící prvek, kterým je vzkříšený Kristus. Úplně stejně jako cihly – tedy nás, k sobě pojí malta – tedy Kristus. Zdůraznil romský laický kazatel Zdeno Žiga z Církve bratrské, který také neopomenul připomenout, že i přestože byl Efez zasvěcen bohyni Artemis, přesto v něm vznikl nový křesťanský sbor. Všichni tedy podle Zdena patříme do Boží rodiny, jejímž jednotícím prvkem je Bůh-Hospodin.

Situace Romů nám nedá spát a Pavel nám v tomto oddíle odkrývá směr, kudy vede cesta k Bohu. Zdůraznil další Rom, René Ferko z Apoštolské církve ve svém krátkém zamyšlení. Zvláštní je René, který všem přítomným – z 99 % Romům – vydal vlastní svědectví o tom, jak Pán Bůh proměnil nejen srdce velmi militantně zaměřeného Roma, který mlátil skina; Rom po Božím zásahu uvěřil a stal se křesťanem. V něm – tedy ve vzkříšeném Kristu – je náš pokoj. V něm byla zbořena zeď, která nás oddělovala jednak od sebe navzájem, jednak od Boha.

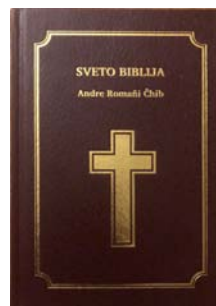
Když už jsem zmínil zeď, nesmím opomenout fotku zdi, na níž raklo – tak říkáme my Romové neromům – Daniel Hrdinka z Církve adventistů sedmého dne hned na začátku konference demonstroval nejen rozdělenost Romů s neromy. Za tou zdí, kterou si mnohdy vytváříme sami mezi sebou, žijí také lidé. Ale ono těch zdí je podle apoštola Pavla a Daniele vlastně víc. Třeba zrovna ta mezi židy a křesťany z pohanů, jak o ní mluví onen biblický text Efezským 2,11–18; nad nímž se všichni tři řečníci – Daniel, Zdeno i René – zamýšleli.

Všichni tři nás svými, mohu-li to tak nazvat, kázáními ujistili, že skrze Kristovu krev jsme se my vzdálení stali blízkými. A že spasení jde napříč všemi rasami i vyznáními.

Každý z nás rozumíme evangelijní zvěsti jinak a my Romové jí rozumíme jediné skrze Ježíšovo z Mt 25,40: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.“ Proto také v závěru oné sobotní konference,

já bych tedy spíš řekl sdílení se věřících Romů i neromů ve zkušenosti víry, zazněly i příklady dobré praxe. Fotbálek, tanec, výtvarné dílny, ale i zahradničení, a to vše propojené slovem evangelijní zvěsti. Tato ale nesmí vzejít jen z lidské síly a snažení, nýbrž musí vzejít z modliteb a naslouchání Božímu hlasu. Od dívek ze souboru Gitanes, které tančily s velkou chutí tradiční romský tanec, sice nezaznělo slovo evangelia, ale bylo cítit, že tančí k oslavě Boha-Hospodina a Ježíše Krista.

Dalším počinem byl i vznik překladu romského Nového zákona „Romaňi Biblija – NÉVO ZÁKONOS“ a bráničití jistě vzpomenu i na dárek bratra faráře Mikuláše Vymětala k mé ordinaci výpomocného kazatele „SVETO BIBLIJA – Andre Romaňi Čhib“, který je mi velkou pomocí při srovnávání starozákonních, ale i novozákonních překladů biblických textů.

„Bo ča ov hino amaro smirom o sodu- jen le Židen the le Nažiden sthoda andre jekh. Čhidä tele pe- skere těloha oda muros so len rozdēlinelas sar ňeprijateľen.“ (Ef 2,14; SVETO BIBLIJA – Andre Romaňi) „V něm je náš pokoj, on dvojí spojil vjedno, když zbořil zeď, která rozděljuje a působí svár.“ (Ef 2,14; ČEP)

To je tedy poselství Romům ze sobotní konference Romové v církvi – studijního dne ke světovému dni Romů.

Pavel Sivák

zeď, která rozděljuje

taneční skupina Gitane

ZPRÁVA O SCHŮZI DOZORČÍ RADY

Střediska celostátních programů a služeb Diakonie ČCE

Vpodvečer 20. 3. 2025 se sešla dozorčí rada Střediska Diakonie ČCE SCPS na své pravidelné schůzi se členy správní rady Střediska. Náš sponzorský sbor zastupovali sestry Ivka Jungwirthová (on-line) a Magda Slabá a bratři Jan Amos Havelka a Petr Bísek.

V biblickém úvodu přečetla sestra Jungwirthová vánoční dopis sestry Rut Nývltové s důrazem na lásku a radost, radování se i z maličkostí.

První na programu bylo projednání hospodaření za rok 2024, tzv. Rozvaha a výsledovka, které – přestože vzrostl počet zaměstnanců a mzdové náklady – skončilo s mírným přebytkem a dozorčí radou bylo schváleno bez výhrad.

Důležitým bodem jednání byl v rámci Národního plánu obnovy nákup a úprava objektu v Nebušicích, jehož cílem je zvýšení kapacity azylového domu. Výsledek únorové koupě by měl být znám v červnu a ukončení nutných stavebních úprav je plánováno na konec dubna 2026.

Závěrem dozorčí radu informoval předseda střediska David Michal o své letoš končící pracovní smlouvě a jeho zájmu pokračovat ve funkci na další šesti-leté období. To bude zřejmě hlavní bod příštího setkání dozorčí rady 5. 6. 2025.

Schůzka byla ukončena modlitbou Páně.

Petr Bísek

ZPRÁVA ZA NEDĚLKY ZA ROK 2024

Během roku 2024 probíhaly nedělky ve dvou odděleních, pro mladší a starší děti. Zkraje roku jsme probírali evangelium podle Lukáše, po Velikonocích jsme pokračovali v knize Genesis o Jákobovi a Josefovi. Po prázdninách jsme pokračovali Mojžíšem. Rok jsme zakončili tradičně adventem a vánočními svátky.

Na rodinných nedělích s dětmi a Daňovým orchestrem zpíváme písničku, kterou děti celý měsíc nacvičují v nedělní škole.

Tým nedělkářů se v průběhu času lehce obměňuje. Momentálně máme sedm týmů či jednotlivců. Všem moc děkuji, že tuto důležitou práci dělají. A děkuji i těm, kteří z nejrůznějších důvodů již pokračovat nemohli a rozloučili se s námi.

Děkuji Bohu, že máme ve sboru tolik dětí, že se smíme scházet, že i dětem můžeme říkat o Bohu a že mám tak skvělý tým nedělkářů.

Děkuji, Klára Mazná.

ZPRÁVA STARŠOVSTVA

o životě a stavu sboru za rok 2024

Rok 2024 byl v našem sboru přelomový, provázelo ho několik změn. Po patnácti letech služby odcházel bratr farář Jaroslav Pechar, a staršovstvu tak připadl úkol zorganizovat volbu nového faráře a překlenout rok do jeho nástupu, po který bude náš sbor administrovaný. S bratrem Pecharem jsme se rozloučili po jedné z červnových bohoslužeb koncertem a vzpomínkovým setkáním.

V úvodu roku jsme museli čelit mimořádné výzvě, když jsme se společně na otevřené schůzi staršovstva seznámili s problémy, ke kterým ve sboru docházelo v předchozích letech.

Náročné diskuse na toto téma probudily různá stará zranění. Poznávali jsme, jak jsme ve svých zkušenostech, bolestech a obavách různí a hledání vzájemného porozumění a důvěry bylo mnohdy obtížné. Uvědomujeme si, že na zhodnocení všeho s nadhledem bude patrně potřeba větší časový odstup, ale zakusili jsme, že nás může opravdu spojovat jen touha po Kristu a jeho uzdravující moc.

Stejně jako pro celý sbor, i pro staršovstvo byl loňský rok v mnoha ohledech náročný. Již od začátku roku se staršovstvo nadále zabývalo složitými otázkami, které ve sboru vyvstaly v předchozím období, což ovlivnilo i možnosti věnovat se dalším oblastem. Zaměřili jsme se proto především na zajištění běžného sborového provozu – domlouvání kazatelů, technické fungování bohoslužeb a dalších shromáždění, péči o zahradu a budovy, organizaci tradičních akcí, jako je sborová dovolená nebo vánoční hra, a na veškeré úkoly související s volbou a změnami kazatelů.

Během jara jsme se navíc dozvěděli, že bratr farář Pechar nedostal od Synodní rady povolení nastoupit na další sbor. Tato situace vedla k intenzivnější komunikaci mezi sborem a synodní radou, přičemž staršovstvo jednalo i s mandátem schváleným sborovým shromážděním. V loňském roce se v Braníku uskutečnila tři veřejná setkání, kterých se účastnil bratr synodní senior Pavel Pokorný, a jednoho z nich také náměstek Roman Mazur.

Kromě výše uvedených setkání se v loňském roce konala tři sborová shromáždění. Jedno povinné výroční a dvě shromáždění s volbou kazatele. Na podzim jsme si takřka jednomyslně zvolili za faráře pro branický sbor na roky 2025–2032 bratra Davida Nečila, současného faráře českobudějovického sboru a jihočeského seniora, který už u nás mezitím několikrát kázal a účastnil se s námi loňské sborové dovolené.

O něco méně jednomyslná byla volba Verunky Hájkové, která se konala na sborovém shromáždění v květnu.

Svou roli v tom mohl sehrát fakt, že volba probíhala ve zmíněné složité situaci, a staršovstvo Verunku stihlo představit pouze vedením jedné bohoslužby

a rozhovorem v Bráně. Jsme proto vděční, že důvěra ve volbě přesto převážila. Věříme, že vzhledem k upřímnosti a pracovitosti Verunky šlo o dobrou volbu pro náš sbor a že Verunka koná důležitou práci nejen v oblasti pastorece. Ze sboru i na základě ohlasů vnímáme, že tento názor převažuje.

Na tom, že sbor dobře funguje i po otřesech z první poloviny roku, má kromě sestry kazatelky jistě podíl i bratr administrátor Tomáš Trusina, jinak farář salvátorského sboru, který svou roli plní citlivě a ochotně.

Ke konci června ze zdravotních důvodů ve staršovstvu skončila Maruška Procházková, které za její obětavou devítiletou práci ve staršovstvu velmi děkujeme. Nahradila ji první náhradnice Alena Heřmanová, která nejprve samostatně vyřešila některé potřebné prázdninové úkoly a od září je již plně zapojena do práce staršovstva.

Pokřtěni Ioni byli Lukáš Šimon Řezníček, Adéla Anna Štiblická, Klára Noemi Kolářová, Markéta Ester Kolářová a Veronika Adéla Kolářová.

Dva členové se přistěhovali, pět se jich odstěhovalo, tři zemřeli, jeden vystoupil a dva byli vyřazeni při kontrole faktické správnosti kartotéky.

Na branické kazatelně se kromě Jaroslava, Verunky a Tomáše vystřídala i řada dalších služebníků, v abecedním pořadí děkujeme dále bratřím a sestrám:

Daniel Bartoň, Michaela Bedrníková, Dušan Bruncko, Matěj Cepl, Aleš Drápal, Jakub Drápal, Jan Amos Dus, Jiří Holý, Roman Mazur, David Nečil, Pavel Novotný, Rut Nývltová, Petr Pazdera Payne, Alena Pechová, Pavel Pokorný, Pavel Sívák, Alžběta Slabá, Zvonimír Šorm, Mikuláš Vymětal a Miriam Žilková.

Dále také děkujeme všem, kteří se zapojili do přípravy pohoštění po bohoslužbách, všem, kteří se věnují promítání písní, všem, kteří chystali květiny, i všem dalším, kteří se podíli na hladkém průběhu bohoslužeb. Velmi také děkujeme učitelům nedělní školy pod vedením Klárky Mazné za jejich obětavou práci s dětmi, které se věnují každou neděli s výjimkou rodinných.

Slavnostní bohoslužba vedená druhým náměstkem synodního seniora Romanem Mazurem v září a povolávající do branické služby Verunku byla zároveň slavnostní bohoslužbou spojenou s ordinací Pavla Síváka do služby výpomocného kazatele. Jsme moc rádi, že Pavel rozšířil řady výpomocných kazatelů naší církve, a pro staršovstvo je uklidňující, že se v případě náhlé nutnosti nyní může s prosbou o vedení bohoslužeb s vysluhováním večere Páně obrátit nejen na Aleše Drápala a Jana Amose Dusa, ale právě i na Pavla a také na Dana Bartoně, který se po letech neformální účasti na našem sborovém životě v roce 2024 stal členem sboru formálním přistěhováním.

Celkem se konalo v branickém kostele 56 bohoslužeb s průměrnou účastí přibližně 87 lidí. Během školního roku byly vždy třetí bohoslužby v měsíci s vysluhováním svaté večere Páně. Na většině bohoslužeb zajišťovali výborný hudební doprovod Miloš Pechar na varhany a Milka Kovárnová na housle. První neděli

v měsíci byly v Braníku bohoslužby rodinné, kde obvykle hudebně přispěl Dáňa Pinc s malým improvizovaným orchestrem, a jiné písně byly často kytarové. Jako zvláštní píseň nacvičovanou dětmi v nedělce na rodinné bohoslužby jsme začali zařazovat, je-li to tematicky vhodné, nějakou ze zpěvníku Haleluja! Amen! našeho bývalého faráře Ludka Rejchrtu.

První neděle v měsíci se také konaly bohoslužby pro dospělé v Komunitním centru Krista Spasitele na Barrandově. Kázali tam bratři Jaroslav Pechar, Mikuláš Vymětal a Hugo Švec a účast byla průměrně 22 lidí. Do budoucna s působením na Barrandově počítá také náš zvolený farář br. Nečil.

Kromě bohoslužeb coby jádra sborového života probíhala v Braníku řada dalších aktivit. Staršovstvo děkuje všem, kteří je organizovali, i těm, kteří k nim přispěli drobnou pomocí. Následuje stručné shrnutí těchto aktivit. Podrobnější informace o většině z nich se můžete dočíst v jednotlivých výročních shrnutích článků v Bráně.

Branické bohoslužby byly během školního roku rámovány dalšími aktivitami. Předcházely jim společné chvály v apsidě a následovalo po nich posezení s kávou a občerstvením v Evenu.

Každý týden se v našem sboru konala řada akcí: V úterý ráno bylo možné připojit se do modlitební skupiny, a to přímo účastí, nebo nepřímou vzkazem, o jaké modlitby dotyčný prosí. Po modlitebce následuje společné čtení vybrané duchovní literatury, které zastřešují Jarka Pecharová a Alena Heřmanová.

Ve středu se v sezóně konaly práce na skalce a okolí kostela pod vedením bratra Vaněčka. Po celý školní rok pak probíhala Biblická hodina vedená nejprve bratrem farářem, následně pak sestrou jáhenkou s občasnou výpomocí dalších oslovených kazatelů. Téma byla v první polovině roku tvořena podle témat nedělní školy a v druhé půlce roku se probírala epištola Římanům.

V pátek pracovní týden zakončovaly akce pro mladší generaci, tedy dvě skupiny dorostů, odrost a také mládež. Každé druhé pondělí v měsíci se konala takzvaná Křesťanština neboli Rozrost pod vedením Zuzky Pavlíkové, kam byli zváni se svým programem zajímaví hosté.

Letní sborová dovolená se konala po pauze již potřetí ve Zderazi u Skutče pod vedením Lídy Holé a Lubora Koláře. Zúčastnilo se 81 lidí, základem programu bylo, obdobně jako v minulých letech, ranní zamyšlení a večerní program hosta. Na závěr také proběhlo vystoupení dětí.

Kromě sborové dovolené se v létě uskutečnila řada akcí pro děti a mládež pod hlavičkou YMCA Braník, která s naším sborem spolupracuje. Šlo o jednu vodáckou tréninkovku a na ni navázanou vodáckou akci v Polsku, Malý tábor v Ujkovicích, Tábor Pecka u řeky Blanice v jižních Čechách a puťák ve Francii.

Hlavními vedoucími letních akcí byli Jan Jeroným Zvánovec, Michaela Mazná, David Slabý a Jakub Drápal.

Specifickým programem se vyznačuje vánoční období, ve kterém jsme znovu měli možnost zhlédnout vánoční hru, tentokrát s názvem Tajemství pergamenového svitku, kterou napsala Simona Ester Brandejsová, hudbu zajistil Tomáš Bedrník a podíleli se na ní i další členové sboru.

Kromě vánoční hry bylo několik speciálních bohoslužeb a náš sbor se opět zapojil do akce Křesťanské Vánoce pečením perníkového Betléma, což do našeho kostela přivedlo řadu návštěvníků.

Náš sbor se podílel na potravinové sbírce na Zbraslavi, kterou zaštiťoval bratr Mikuláš Vymětal se sestrami Jarkou Pecharovou a Liou Valkovou a řadou dalších dobrovolníků. I nadále jsme byli partnerským sborem pro Středisko celostátních programů a služeb Diakonie ČCE.

Každý měsíc stejně jako v předchozích letech vycházel časopis Brána, redakci vede Eva Friedrichová.

Konal se také jeden Večer chval a dvakrát Chvilé vnitřní obnovy pro ženy, obojí zaštiťuje Miriam Žilková.

V kostele se kromě nás v neděli pravidelně scházela církev Společenství Kristovo.

Náš kostel jsme také zapůjčovali organizaci Siloe, která pracuje s lidmi bez domova.

Nadále jsme jako sbor finančně podporovali studentku teologie z Nepálu Eashiku Kamar.

Z bezúročných půjček na rekonstrukci kostela se nám podařilo splatit zbývajících dva miliony korun a momentálně zadlužení nejsme.

Děkujeme všem jmenovaným i nejmenovaným, všem, kteří se na službě v našem sboru různou měrou podílí. Aktivit je celá řada a je těžké až nemožné všechny vyjmenovat. Velký dík také patří těm, kteří náš sbor podporují finančně.

Nejvíce pak děkujeme Pánu Bohu za to, že nad námi drží ochrannou ruku a vede nás v těžkých časech.

Víme, že všechno, co se daří, je z Boží milosti. Uvědomujeme si zároveň, že v řadě věcí se naopak nedaří a máme rezervy, u těchto věcí prosíme za přímluvné modlitby i za přiložení ruky k dílu tam, kde cítíme, že můžeme pomoci.

Na závěr Koloským 3,13–16:

Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch.

Sborový den 1. května

Bratři, sestry, milí hosté, rádi bychom vás pozvali na **sborový den** konající se tradičně **1. května**. Jedná se o společenskou událost se **společným obědem** a **lehkým kulturním doprovodným programem**. Hlavním cílem akce je především spolu pobýt, ale můžete se těšit i na **koncert od Tomáše Najbrta** s kapelou a krátký **orientační běh (/procházka)** od **Verunky Hájkové**, čímž oběma děkujeme.

Setkávání 1. května navazuje na tradici setkávání, které organizovala **rodina Saši a Dany Slabých** po mnoho let. Tímto bychom rádi navázali na tuto tradici a zároveň jim poděkovali za jejich dlouholetou službu.

Na **akci zveme** kromě Branických také členy **Hvozdnického sboru** a všechny přátele a blízké.

Harmonogram:

- 10:00 - začátek akce
- 10:45 - přivítání a oficiální začátek
- 11:45 - společný oběd
- 13:00-14:00 - koncert Tomáše Najbrta
- 14:15 - orientační běh
- 16:00 - oficiální konec (ale neváhejte zůstat i déle)

Doprava autem

- Husův dům, Hvozdnice 125, 252 05 Hvozdnice

Doprava vlakem

- Praha-Braník → Bojov → procházka lesem lese po žluté značce 1.4km
- 9:11 → 9:45; 10:41 → 11:15
- vlak také jede ze stanice Praha hl. n.

Pokud by by pro někoho byla překážkou veřejná doprava. Neváhejte nás kontaktovat, pokusíme se to zařídit tak, aby vás na akci někdo odvezl.

Berte prosím na vědomí, že z akce budou pořízeny fotografie, které následně mohou být vyvěšeny na webu kostela ČCE Braník a mohou být použity pro další propagační účely v souladu s GDPR.

Kontaktní osoba:

Tomáš Plhák, +420 773 288 308, plhacko@gmail.com

Evangelická
církev **Braník**

A JEŠTĚ FOTOGRAFIE

Z výpravy malého dorostu (viz článek na str. 5)

Vzpomínka na rodinné bohoslužby 6. dubna

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY KAZATELKY VĚRY HÁJKOVÉ po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 776 310 455 (kazatelka Věra Hájková)

604 116 437 (kurátor Jan Jeroným Zvánovec)

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

0 nebo žádný var. symbol – dar na potřeby sboru,

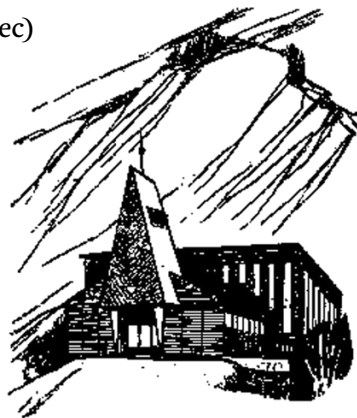
111 dar na křesťanskou službu, 222 salár,

333 mimořádný dar, 444 Jeronýmova jednota,

555 nepálská studentka, 777 mimořádná sbírka,

888 stavební fond kostela,

999 celocírkevní (či seniorátní) sbírka

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXXI. ročník, číslo 4/duben 2025

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz.

Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

